

2007. február 15., csütörtök

26. támogatja az EBB átláthatóságra irányuló megközelítését, amelyet a 2006. március 28-i tájékoztatás-politikájában mutatott be;

27. sürgeti az EBB-t, hogy javítsa tovább kommunikációs politikáját; kéri, hogy az EBB honlapjának fontosabb oldalait az EU valamennyi nyelvére fordítsák le;

28. kéri az EBB-t, hogy továbbra is minden évben juttassa el mind a Parlamentnek és a közvéleménynek azon tevékenységeinek éves összefoglalóját, amelyek a Parlament korábbi állásfoglalásaival összhangban működésének javítására irányulnak;

*

* * *

29. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint az Európai Beruházási Banknak.

P6_TA(2007)0054

Az energiaárak növekedésének makroökonómiai hatása

Az Európai Parlament állásfoglalása az energiaár-növekedés makroökonómiai hatásáról (2006/2247(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az „Európai energia és közlekedés: Magas olaj- és gázárakra vonatkozó forgatókönyvek” című, 2006. szeptemberében közzétett jelentésére,
- tekintettel a Bizottságnak az „Energiahatékonysági cselekvési terv: A lehetőségek kihasználása” című közleményére (COM(2006)0545),
- tekintettel a 2001. június 15–16-i göttingi Európai Tanács, valamint a 2006. március 23–24-i és a 2006. június 15–16-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
- tekintettel az EU állam- és kormányfőinek 2005. október 27-én Hampton Court-ban megrendezett informális találkozója következtetéseire, amelyek az EU új energiapolitikájának kezdetét jelezték,
- tekintettel az európai gazdaság helyzetéről, a gazdaságpolitikák átfogó iránymutatásairól szóló jelentésről szóló, 2004. február 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió energiaellátásának biztonságáról szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az „Energiahatékonyságról – Avagy többet kevesebbrel” című zöld könyvről szóló, 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽³⁾, különös tekintettel a bizottsági és nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervekkel kapcsolatos felhívására,
- tekintettel 2006. december 14-i, „Az Európai stratégiáról az energiaellátás fenntarthatósága, versenyképessége és biztonsága tárgyában” című zöld könyvről ⁽⁴⁾ szóló állásfoglalására,
- tekintettel a Bizottság 2007. január 10-én kiadott, a XXI. században a kibocsátás csökkentését célzó átfogó energia- és éghajlatváltozási csomagjára,

⁽¹⁾ HL C 98. E, 2004.4.23., 162. o.

⁽²⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 112. o.

⁽³⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 273. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0603.

2007. február 15., csütörtök

- tekintettel „Az éghajlatváltozás gazdaságtana” című, 2006 októberében közzétett Stern-jelentésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0001/2007),
- A. mivel az olajár-emelkedés hatást gyakorol az EU-ra, mint nettó olajimportőrre, csökkenti a bruttó hazai termék (GDP), a foglalkoztatás és a beruházások növekedését, illetve fokozza az inflációs nyomást és növeli a kamatlábakat;
- B. mivel a magasabb olajárak kétségtelenül a többi üzemanyag árának emelkedését idéznék elő, súlyosbítva ezzel a növekvő olajárak kedvezőtlen makroökonómiai hatását;
- C. mivel a korábbi olajár-sokkokat az olajellátásban előforduló jelentős fennakadások okozták, a jelenlegi olajár-emelkedést főleg az Ázsiában és az Egyesült Államokban tapasztalható olaj iránti kereslet lényeges növekedése, illetve az olajexportáló régiók geopolitikai instabilitása idézi elő;
- D. mivel az olaj kereslete és a kínálata közötti egyensúllyal kapcsolatos bizonytalanságok tovább növelték az olajárakat és a piac változékonyságát;
- E. mivel több mint 50 évig olcsó olajárak jellemezték a világgazdaságot, és a tartósan magas árak kilátása már jelenleg is alapvető gazdasági változásokat idéz elő; mivel az intézkedések elmaradása esetén Európa energiamport-függőségi aránya 2030-ig 50%-ról 70%-ra emelkedhet, 94% importolaj-aránnyal;
- F. mivel az olajimporttal kapcsolatos függőséget csökkentő minden EU által hozott intézkedésnek kezelnie kell az éghajlatváltozást; mivel a fent említett Stern-jelentés megerősíti, hogy az EU energiasomagja kulcsfontosságú elem lesz az éghajlatváltozás elleni harcban; mivel a Stern-jelentés is kiemeli az óriási gazdasági lehetőségeket, amelyeket megszerezhetne az EU, ha az éghajlatváltozással szembeni harcban átvenné a vezető szerepet;
1. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az olajárak alakulását az utóbbi években jelentős változékonyság, valamint az jellemezte, hogy az olaj hordónkénti ára a 2000 előtti 12 USD-ről lényegesen megemelkedett, 2006. augusztus 8-án elérte a 79 USD-t, ami visszafogja az európai gazdaság talpraállásának intenzitását; hangsúlyozza azt a tényt, hogy a közelmúltbeli áremelkedés reálértékben hasonló ahhoz a változáshoz, amely a 70-es évek közepétől a 80-as évek közepéig tartó korábbi időszakban történt, és azt, hogy léteznek további alapul szolgáló körülmények és kihívások;
2. úgy véli, hogy ezeket a megfigyeléseket a források jövőbeni elegendőségével kapcsolatos félelmek is megerősítették, ugyanis egyes elemzők a fizikai erőforrások közelgő korlátozottságát jelzik előre, míg mások – főként az olajiparból – az olajtartalékról megnyugtató képet vázolnak fel; rámutat, hogy a jövőbeni szűkösségre vonatkozó várakozások befolyásolják a hosszú távú piaci árakat;
3. megállapítja, hogy egyre nehezebbé válik az új olajforrások felderítése, és hogy minden újabb hordó olaj egyre drágább a feltárás és a kitermelés tekintetében; megállapítja továbbá, hogy az olajipari ágazatban hatalmas beruházásokra van szükség a kitermelési és finomítási kapacitások fejlesztéséhez a megnövekedett keresletnek való megfelelés érdekében;
4. megjegyzi, hogy a jelenlegi olajár-emelkedés jellege eltér a múltbeliektől, amelyeket a kínálati oldal gerjesztett, és amelyek átmenetiek voltak; ellenben a mostani áremelkedést főleg a feltörekvő gazdaságokban, például Kínában gyorsan növekvő kereslet, ugyanakkor az Egyesült Államokban fennálló nagy fogyasztás és az olajtermelő régiókban tapasztalható bizonytalanságok, valamint az infrastrukturális beruházások hiánya által előidézett ellátási fennakadások váltották ki; így ez az áremelkedés egy lényeges tartós elemet tartalmaz;
5. aggasztónak találja, hogy az olaj iránti kereslet nemcsak az energetikai ágazatban növekszik, hanem más ágazatokban is, például a petrokémiai ágazatban; úgy véli, hogy az olajat nem lenne szabad elektromos áram termelésére használni;

2007. február 15., csütörtök

6. megjegyzi, hogy nagyon eltérőek a becslések és a vélemények a fennmaradó olajkészletekre és az olajcsúcs elérésének időpontjára vonatkozóan; e tekintetben sürgeti az energiát érintő statisztikai adatok átláthatóságának folyamatos javítását, különösen az olajkészletek szintjére vonatkozóan; hangsúlyozza azonban, hogy Európának a tartósan magas és változékony olajárak okozta kihívásnak kell megfelelnie, valamint ennek gazdasági hatásaival kell szembesülnie, és hogy az újonnan felfedezett erőforrások jellemzően kisebbek és drágább a kitermelésük, mivel ezek egyre távolabb esnek a partoktól, és a feltárási, fejlesztési és termelési költségek növekedni fognak, sürgetőbbé téve ezáltal az alternatív energiaforrásokra való áttérést, valamint az energiatakarékos és megújuló technológiák kifejlesztését;

Recessziós hatások

7. kiemeli, hogy az olajár-emelkedés érzékelhető hatása növekszik a nettó olajimportőr EU szempontjából azáltal, hogy csökkenti a GDP, a beruházások és a foglalkoztatás növekedését, illetve fokozza az inflációs nyomást és növeli a kamatlábakat;

8. hangsúlyozza, hogy az olajfüggőség különböző mértékétől és a termelési struktúráktól függően az olajár-emelkedés hatása tagállamonként eltérő, és hogy a következmények azokban az országokban érezhetőek a leginkább, amelyek nagymértékben függenek az olajimporttól, például egyrészt az euróövezetben, ahol a GDP a becslések szerint legalább 0,5%-kal csökkent, másrészt az új tagállamokban, a gazdaságaik nagyobb energiaintenzitása miatt;

9. nyugtalanítja, hogy a magasabb energiaárak felfelé nyomják a fogyasztói árakat, aminek következtében a harmonizált fogyasztói árindex inflációja 2,3%-ra nő az euróövezetben és az EU-ban, rámutat arra, hogy az ipari termelői árak 2006 júliusában 5,9%-kal nőttek az euróövezetben, miközben az olajárak hullámozásának a bérekre gyakorolt másodlagos hatásai túlnyomórészt elmaradnak, és a bérek mérsékelt emelkedése figyelhető meg; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a rendelkezésre álló bevételek csökkenése következtében az olajár-emelkedés kedvezőtlen hatásokat gyakorol a háztartások keresletére;

10. aggodalmát fejezi ki a növekvő lakásépítési, fűtési és közlekedési árak társadalmi következményei miatt, különös tekintettel az alacsony jövedelmű, szegény és rászoruló lakossági rétegekre, és sürgeti a tagállamokat, hogy fogadjanak el megfelelő intézkedéseket ezen szolgáltatások megfizethetőségének és elérhetőségének biztosítására az olajár-emelkedés ellenére, a mobilitás biztosítása, valamint a társadalmi kirekesztés és az elszegényedés elkerülése érdekében;

11. megállapítja, hogy az EKB 2005 decembere óta már hatszor emelte a kamatlábakat, aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a KKV-k számára egyre kiszámíthatatlanabbá válnak a hitelköltségek, valamint az EU-ban a beruházásokra és a foglalkoztatásra gyakorolt negatív hatások miatt; sajnálja, hogy az olajárak növekedéséből adódó inflációs nyomás a lehetséges másodlagos hatásokkal együtt végül elkerülhetetlenné teheti a monetáris szigorítást;

12. kiemeli a kamatlábak növekedéséből adódó, a növekedést érintő kockázatokat a törekeny fellendülés összefüggésében, és figyelmeztet az euró átváltási árfolyamával és az olajár változásaival kapcsolatos kockázatokra, mivel ezek a tényezők szerepet játszottak a 2005-ös gyenge növekedésben a háztartások vásárlóerejére gyakorolt hatásuk miatt; felhív az olaj és az olajszármazékok dollár helyett euróban történő denominálása megvalósíthatóságának és lehetőségeinek megvizsgálására az euróövezet tekintetében;

13. megállapítja, hogy a kereslet és a kínálat jövőbeni egyensúlya körüli bizonytalanság ösztönzőket hozott létre a pénzügyi piacok új szereplői, például az olajhoz vagy más energiaárakhoz kapcsolódó fedezeti vagy pénzügyi származékok számára; megállapítja, hogy elismerték, hogy egyes esetekben ezek a tevékenységek kedvezőtlenül fokozhatták a tendenciákat, másrészt viszont hozzájárulhatnak a piacnak nyújtandó likviditáshoz, és így csökkentik a változékonyságot; javasolja, hogy keressenek megfelelő módozatokat ezen tevékenységek átláthatóságának fokozására a jelenleg zajló fejlődésük miatti aggodalmak kezelése érdekében;

A közlekedési ágazat

14. megállapítja, hogy az olajár-emelkedés hatása ágazatonként jelentős eltéréseket mutat, az EU teljes olajfogyasztásának 56%-át kitevő közlekedési ágazatot és a lakáságazatot érintik leginkább, míg más ágazatoknak az energiahatékonyság fokozásával és az üzemanyag-mix megváltoztatásával sikerült csökkenteniük az olajfüggőséget; hangsúlyozza, hogy ez a két szektor (közlekedés és lakáskiadások) jelentik az elsődleges kiadásokat egy háztartásban, és hogy az olajár emelkedése növeli a vásárlóerők között meglévő egyenlőtlenégeket az alacsonyabb jövedelmű háztartások kárára;

2007. február 15., csütörtök

15. a fosszilis tüzelőanyagok közlekedési ágazatban való használatának felszámolására irányuló, átfogó uniós stratégiát sürget, amely az EU olajtól való függőségének fokozatos csökkenéséhez és a közlekedésben a tiszta energiák növekvő mértékű alkalmazásához vezet;

16. úgy véli, hogy a közlekedési üzemanyag-ellátást ki lehetne terjeszteni a hagyományostól eltérő olaj, és a földgázon vagy szénen alapuló folyékony üzemanyagok termelése révén, amennyiben az gazdaságossági szempontból ésszerű; támogatja az olyan alternatív járművek és üzemanyagok, mint a bioüzemanyagok, a hidrogén/üzemanyagcellával működő járművek és a hibrid járművek fejlesztését és gyártását; támogatja továbbá a közlekedésirányítási rendszereket érintő innovatív megoldások feltárására összpontosító erőfeszítéseket, ideértve a járművek energiahatékonyására vonatkozó intézkedéseket is;

Kereskedelmi mérleg; globális egyensúlyhiányok

17. rámutat arra, hogy az olajár-emelkedés kedvezőtlen hatást gyakorol az olajimportáló országok kereskedelmi mérlegére, azáltal, hogy a gazdasági javak újraelosztása az olajexportáló országok javára történik, amelyek így a globális egyensúlyhiányok és az olajdollárok újrafelhasználása tekintetében főszereplővé válnak, ami jelentős külföldi vagyoni felhalmozódását eredményezi;

18. üdvözli azt, hogy az olajdollárok olajexportőrök általi újrafelhasználása kedvező hatást gyakorolt az euróövezetben a külföldi befektetésekre, és növelte az euróövezet áru és szolgáltatásai iránti keresletet, ami részben ellensúlyozza az olajár-emelkedés kedvezőtlen hatásait;

Verseny

19. emlékeztet arra, hogy mielőbb tisztességes energiaárakat kell biztosítani a belföldi piacokon; ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy az energiapiacok továbbra is jórészt nemzeti szintűek és néhány meghatározó, részint magán-, részint állami vállalat befolyása alatt állnak, amelyek általában az infrastruktúrával is rendelkeznek; felhívja a Bizottságot és a nemzeti versenyhatóságokat és szabályozókat, hogy fordítsanak külön figyelmet az energiavállalatokra;

20. felszólít a belső energiapiac megvalósítására a szabályozók hatásköre tekintetében meglévő eltérések, valamint a határokon átnyúló ügyekkel foglalkozó európai energiaszabályozó testület, az elsődleges fontosságú összekapcsolási terv, a hálózatra vonatkozó szabályok, a tehermentesítés és a gáztárolási rendszerek hiányának megszüntetésére irányuló intézkedések megtétele révén;

21. kiemeli, hogy az infrastruktúrának a szállítóktól való elválasztására van szükség a nemzeti piacok és a belső piac megfelelő működéséhez, illetve az infrastruktúrába történő beruházások ösztönzéséhez;

22. megállapítja továbbá, hogy a belső piacon történő fokozott koncentráció súlyosbíthatja a meglévő torzulásokat, ezáltal szükségessé teszi a tagállamok és az EU szabályozási képességeinek hatékonyabbá tételét a fogyasztók jogainak és az EU-s energiahatékonyági céloknak való megfelelés szavatolása érdekében;

23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a közbeszerzési kiválasztási kritériumokba foglalják bele a magas szintű energiahatékonyágot; úgy véli, hogy a környezetvédelmi állami támogatásra vonatkozó közösségi iránymutatások felülvizsgálata kapcsán lépéseket kell tenni az energiahatékonyággal kapcsolatos beruházások és a diverzifikációs intézkedések ösztönzése érdekében;

Európának most kell cselekednie

24. hangsúlyozza, hogy ha most nem kerül sor intézkedésekre, Európa energiainporttól való függősége 50%-ról 70%-ra emelkedik 2030-ig, amelynek 94%-át az olajimport teszi majd ki, súlyosbítva az olajár-emelkedés kedvezőtlen hatásait és az európai gazdaság változékonyságát;

25. felhívja a Bizottságot, hogy az állami támogatások értékelése során vegye figyelembe az energetikai összefüggésben generált, az innovációba történő beruházási szükségletet, és biztosítsa, hogy az új támogatások ne vezessenek a verseny torzulásához;

2007. február 15., csütörtök

26. rámutat arra, hogy jelentős beruházásokra van szükség az energetikai infrastruktúra és a következő évekre vonatkozó ellátás terén, alapos közösségi szintű eszmecserere szólít fel a különböző energiaforrásokra vonatkozóan, figyelembe véve az energiatermeléssel, -tárolással, -elosztással, -szállítással, -fogyasztással és az ellátás biztonságával kapcsolatos valamennyi költséget, valamint a biztonsággal és a hulladékokkal kapcsolatos szempontokat és az éghajlatváltozásra kifejtett hatásaikat, különösen a CO₂-kibocsátás tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy végezzen hatásvizsgálatot a különböző energiaforrásokról és a paramétereknek megfelelő különböző portfólió-összetételekről;

27. emlékeztet a 2004. február 26-i állásfoglalására, amely már hangsúlyozta „annak fontosságát, hogy Európa olajimporttól való függősége csökkenjen, amely politikai szempontból és az árak változékonysága szempontjából súlyos terhet jelent”, üdvözölte „a technológiai platformokat, például a hidrogén-gazdaságra vonatkozó európai partnerséget”, ösztönzött „a megújuló energiaforrások leginkább költséghatékony formáira irányuló további beruházásokra, ami csökkenteni fogja az energia egységárának változékonyságát, növelni fogja az energiaellátás biztonságát, kevésbé lesz káros a környezetre, és az Egyesült Államok IT-központú ipari forradalmához hasonló ipari forradalmat idézhet elő”;

28. kiemeli, hogy a feltörekvő, a fejlődő és az átalakuláson áteső országokat különösen negatívan érinti az olajár emelkedése a gazdaságuk magas energiaintenzitása és alacsony energiahatékonysága miatt, továbbá kiemeli a fenntartható fejlődési napirend fontosságát az EU kül-, kereskedelem- és fejlesztési politikájában;

29. rámutat az ígéretes piaci lehetőségekre a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyságot javító technológiák tekintetében; kiemeli a megújuló energiák ágazatának kedvező növekedési és foglalkoztatási rátáit; valamint figyelmeztet a környezetvédelmi technológiák terén az Egyesült Államokkal és a magasán képzett feltörekvő gazdaságokkal szembeni piaci vezető szerep elvesztésének veszélyére; rámutat a CO₂ épülethelyreállítási programok energiamegtakarításokkal összefüggő kiemelt jelentőségére;

30. megjegyzi, hogy még mindig léteznek európai olaj lelőhelyek; úgy véli, hogy a helyi források kiakná-zása figyelemre méltó (bár csupán átmeneti) megoldást nyújthat az Európába irányuló import növekvő mennyiségére;

31. utal az energetikai infrastruktúra kapcsolt hő- és energiatermelésre és decentralizált energiatermelésre irányuló orientációjának szükségességére;

32. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy dolgozzon ki részletes tervet az EU olajimporttól való függőségének csökkentésére és a tiszta energiaforrásokra való áttérésre; sürgeti az energiahatékonyság javítását célzó intézkedések elfogadását; emlékeztet arra, hogy az energiahatékonyság rendszerint a legolcsóbb módja a CO₂-kibocsátás csökkentésének és az energetikai biztonság fokozásának;

33. üdvözli a Bizottság energiahatékonyságra vonatkozó cselekvési tervét, mint az energiamegtakarítás, és ezáltal az energiafüggőség csökkentésének kulcsfontosságú elemét;

34. kiemeli annak szükségszerűségét, hogy a strukturális és kohéziós alapok, illetve a versenyképességi és innovációs keretprogram⁽¹⁾ megfelelően vegyék figyelembe az energiahatékonysági politikát és intézkedéseket; üdvözli az energiahatékonysági cselekvési tervben szereplő javaslatot, amely szerint a magánfinanszírozást ezeken az eszközökön keresztül kell befolyásolni;

35. integrált uniós szintű vészhelyzeti mechanizmus létrehozására szólít fel az ellátás biztonsága érdekében, amelynek keretében az EU 90 napra elegendő minimális olajkészletei 120 napra nőnek, valamint legalább 90 napra elegendő minimális gázkészlet kialakítására szólít fel; ebben az összefüggésben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem javasolta az olaj- és gáztartaléknak a 2007. január 10-i átfogó energia- és éghajlatváltozási csomagja keretében történő növelését és megosztását;

36. úgy gondolja, hogy egy, az Egyesült Államokéhoz hasonlóan nyilvános adatok alapján összeállított, az európai kőolaj és kőolajtermékek készleteiről, valamint a termékekre lebontott (kőolaj, benzin, gázolaj, fűtőolaj, egyéb) exportról és importról szóló heti kiadvány jobban érzékeltené a világpiacon feszültségeket, az európai fogyasztást, visszafogná a piaci szereplők amerikai készletek felé való eltolódását és ezáltal csökkentené az olaj árának ingadozását;

⁽¹⁾ A versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról szóló, 2006. október 24-i 1639/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat (HL L 310., 2006.11.9., 15. o.).

2007. február 15., csütörtök

37. emlékeztet azon kérésére, amely szerint multilaterális bankoknak és állami pénzügyi intézményeknek energiahatékonysági alapokat kell létrehozniuk, amelyek biztosítják a pénzt az energiahatékonysági projektekhez; azon a véleményen van, hogy az energiahatékonysági célokat integrálni kell más ágazati politikákba, különösen a költségvetési politikába, a közlekedési és kohéziós politikába; úgy véli, hogy az innovatív finanszírozási módszereket és a szerződéses eszközöket, például mikrohitelket és magánvállalatok és önkormányzatok közös vállalkozásait ösztönözni kell annak érdekében, hogy aktívan bevonják a helyi partnereket és a döntéshozókat;

38. kiemeli az Európai Beruházási Bank (EBB) fontos szerepét a tiszta energiaforrásokra irányuló beruházások ösztönzése terén; üdvözlözi az EBB az iránti elkötelezettségét, hogy fokozza hozzájárulását az infrastrukturális beruházásokhoz, beleértve az energiabiztonsággal, a megújuló energiaforrásokkal és a transzeurópai hálózatokkal kapcsolatos projekteket, valamint a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos projektekbe való befektetések arányának megkétszereződését, 7-ről 15%-ra való növekedését; hangsúlyozza az energiaforrások diverzifikálásának sürgősségét, valamint az EU fenntartható fejlődésre vonatkozó kötelezettségvállalását és a kiotói jegyzőkönyv teljesítésére vonatkozó nemzetközi kötelezettségét; arra ösztönzi az EBB-t, hogy a kiválasztási kritériumaiba foglalja bele a CO₂-kibocsátásra vonatkozó kritériumokat, ezenkívül a megújuló energiaforrásokkal és az energiahatékonysággal kapcsolatos projektekre vonatkozóan fogadjon el még ambiciózusabb célkitűzést;

Adózás

39. megjegyzi, hogy a legutóbbi olajár-emelkedés következtében nőttek az energiával kapcsolatos adóbevételek; kiemeli a megfelelő költségvetési politikák fontosságát, beleértve a lakásszektorra vonatkozókat is, mint a fosszilis üzemanyagokkal kapcsolatos gazdasági függőség csökkentésének egyik eszközét az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, és az energiahatékonysággal, a megújuló energiaforrásokkal és a környezetbarát termékekkel kapcsolatos beruházások és a pozitív diszkrimináció fokozására irányuló ösztönzők kialakításában; hangsúlyozza, hogy az adórendszerekbe bele kell építeni a „szennyező fizet” elvet;

40. hangsúlyozza, hogy az olajár-emelkedés az EU teljes olajfogyasztásának 56%-át kitevő közlekedési ágazatot érinti leginkább; a közlekedéssel kapcsolatos energiahatékonyságra vonatkozó keretirányelv létrehozására szólít fel; **hangsúlyozza, hogy a kézi sebességváltó használata fontos eszköze az olajhasználat csökkentésének**; ösztönzi a személygépkocsikról szóló jogszabályok harmonizációját, beleértve az egész EU-ra kiterjedő, CO₂-alapú harmonizált gépjármű-adózást, tanúsítási és címkézési eljárásokkal, valamint az energiaforrások diverzifikációjára irányuló pénzügyi ösztönzőkkel együtt; olyan átfogó stratégiát szorgalmaz, amely a fosszilis üzemanyagok használatának fokozatos megszüntetését célozza a közlekedési ágazatban, valamint előmozdítja az alacsony CO₂-kibocsátású járművek piaci bevezetését, a legújabb technológiájú bioüzemanyagok és/vagy biohidrogénnel hajtott gépjárművek alkalmazását; hangsúlyozza, hogy a bioüzemanyagok bevezetése nem vezethet az autóipar azon kötelezettsége alóli mentesítéséhez, hogy takarékosabb és kevesebb szennyező anyagot kibocsátó gépjárműveket gyártson;

Közös energiapolitika: energetikai diplomácia

41. üdvözlözi az EU és az olajexportáló országok közötti, a keresleti és a kínálati oldalon tapasztalható bizonytalanságok csökkentésére, a mindkét oldalon a beruházásokkal, a gazdasági és az energetikai diverzifikációval kapcsolatos döntések megkönnyítésére, valamint a bizalom és a megbízhatóság légkörének létrehozására irányuló párbeszédet és együttműködést;

42. megállapítja, hogy az energiapolitikának, és különösen az energiaellátás biztonságának, az EU közös kül-, kereskedelemfejlesztési és biztonsági politikája szerves részévé kell válnia, és közös stratégia kialakítására szólít fel az ellátás és a tranzitútvonalak biztonsága és diverzifikálása érdekében, ami az EU-n belüli szolidaritást biztosítja; javasolja, hogy az olajkitermelő régiókkal kötött partnerségi és együttműködési megállapodásokat arra kell felhasználni, hogy az energiaszállító országokban szilárd, de nyílt szabályozási keret jöjjön létre annak érdekében, hogy elősegítsék a kitermelési és szállítási infrastruktúrával kapcsolatos beruházásokat, és biztosítsák a hosszú távú ellátást;

43. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy az EU új energetikai diplomáciája foglaljon magába egy konstruktív párbeszédet az energiahatékonyságról és az energiamegtakarításról az olajexportáló országok, a tranzitútvonalak részét képező országok, valamint az összes jelentős energiafogyasztó, különösen a feltörekvő és fejlődő gazdaságok részvételével, amelynek célja a globális áruk minimális hatékonysági normáinak kialakítása, a szolidaritás beépítése az energiapolitikába, valamint a környezetszennyezés és az éghajlatváltozás elleni küzdelem;

44. emlékeztet arra, hogy az EU energiaellátása biztonságának és fenntarthatóságának biztosítása döntő fontosságú; kiemeli azt a kettős szerepet, amelyet a megfelelő piacsabályozásnak és az energetikai diplomáciának kell betöltenie az energiaellátás stabil keretének létrehozásában;

2007. február 15., csütörtök

45. felhívja a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra olyan intézkedéseket, amelyek az olajcsúcs uniós polgárokra gyakorolt hatásának csökkentésére irányulnak, beleértve az olyan politikai javaslatok elemzését, mint az olaj-kimerülési jegyzőkönyv, amely elősegítené a fosszilis üzemanyagok használatának megszüntetését;
46. üdvözli az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere által az energiafogyasztás csökkentésére irányuló ösztönzők biztosítása révén betöltött szerepet; szorgalmazza, hogy ezt a rendszert terjesszék ki a légiközlekedési ágazatra; és felhívja a Bizottságot, hogy vegye ki a részét a globális kibocsátáskereskedelmi rendszer kiépítésében;
47. elismeri, hogy a tartósan magasabb energiaárak nyomást fognak gyakorolni a termelési folyamatokra, amelyek különböző, földrajzilag távoli helyszínekről származó nyersanyagoktól függenek; felhívja a Bizottságot, hogy kereskedelmi és versenyképességi tevékenysége részeként készítsen teljes körű elemzést a magasabb energiaárak és az olajcsúcs kereskedelmi forgalommal kapcsolatos következményeiről;
48. hangsúlyozza az olaj és a gáz jól működő világpiaca – különösen a WTO-szabályok és iránymutatók révén történő – ösztönzésének a fontosságát; úgy ítéli meg, hogy az ilyen megközelítés lehetővé tenné, hogy jelentősen hozzájáruljanak az energiahatékonysághoz, és ezáltal az energiaárakat növelő nyomás csökkentéséhez;
49. hangsúlyozza a Kereskedelmi Világszervezet energiapolitikába való aktívabb bevonásának szükségességét, valamint az Európai Unió és a kőolajexportáló országok szervezetének tagjai között kötendő megállapodásra való törekvés szükségességét az energiaárak növekedésének ellenőrzés alatt tartása érdekében;
50. felhív egy valódi euro-mediterrán energetikai piac létrehozására, amely piacnak központi szerepet kell biztosítani; érdeklődéssel veszi tudomásul a Bizottság által a 2006. november 20–21-én a külső energiapolitikáról tartott konferencia alkalmából kifejezett kívánságot, amely annak biztosítására irányul, hogy Észak-Afrika és a Közel-Kelet fontos helyet foglaljon el a külső energiapolitikájában, és reméli, hogy ezeket a nyilatkozatokat konkrét cselekvések fogják követni;

*

* *

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2007)0055**A kínai kormány és a Dalai Láma küldöttei közötti párbeszéd****Az Európai Parlament állásfoglalása a kínai kormány és a Dalai Láma küldöttei közötti párbeszédről**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tibetről szóló, 2006. október 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az EU és Kína kapcsolatáról szóló, 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az elnökség 2006. február 22-i nyilatkozatára, amelyben kinyilvánítják, hogy az Európai Unió határozottan támogatja a kínai kormány és a Dalai Láma küldöttei közötti párbeszédet és reméli, hogy mindkét fél hajlandó a lényeges kérdések jóhiszemű megvitatására annak érdekében, hogy a tibeti kérdés mindkét fél által elfogadható békés és fenntartható rendezését elősegítő gyakorlati megoldás szülessen,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0465.

⁽²⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 219. o.